

været lige saa rimeligt, at der ikke havde været den Forskel paa Dagpengene, nemlig Forskellen mellem 4 Kr. og 3 Kr., hvilket sidste Arbejdsmændene har faaet, og at den paagældende Kasse havde ladet være med at stifte den store Gæld. Jeg skal kun gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at naar vi i sin Tid gik med til ikke at sætte en Automat paa Maksimumsdagpengene, var det, fordi det ønskedes saa stærkt navnlig fra Socialdemokratiets Side, at det ikke skete. Vi forbeholdt os derfor, saaledes som det ogsaa erkendes af det ærede 13de tingvalgte Medlem, at der skulde ske en Nedsættelse, efterhaanden som Dyrtiden aftog. I Henhold dertil indsattes der i Loven en Revisionsbestemmelse for dette Punkts Vedkommende. Nu er Dyrtiden jo betydeligt mindre, end da Loven blev forelagt og vedtaget i 1921. Det er i Foraaret paapeget, at den Gang var Dyrtingsprocenten ret stor, baade i Forhold til den, der fandtes sidste Foraar, og i Forhold til den, vi har nu. Den ringe Stigning, som er sket siden, kan jo ikke være afgørende her.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kred (Gunnar Fog-Petersen) var ogsaa inde paa den Tanke, at det vilde være rigtigt at lade Maksimumsdagpengene rette sig efter Dyrtingsprocenten. Et Forslag derom blev ogsaa vedtaget i Landstinget i 1921, men det blev ved det Forlig, som gennemførtes, taget ud af Lovforslaget. Havde det staaet i Loven, vilde man vel være kommet ned til et Beløb, som laa i Nærheden af 3½ Kr. Hvis man endelig skal til at nedsætte, kan man vel neppe nedsætte med mindre end 50 Ø. Man vilde altsaa komme til de 3 Kr. 50 Ø., som er foreslaaet her. Derfor finder jeg dette Forslag meget berettiget, ligesom jeg tror, det er forsvarligt, thi det er kun ganske enkelte Kasser, der mener at have Raad til at flutte sig med at give 4 Kr. En Nedsættelse til 3½ Kr. kan sikkert ikke siges at gaa nogen for nær.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem udtalte som saa ofte før sin Antipati overfor 3die Afdeling af Loven. Det er jo muligt, at man i Udvalget kan finde en Ordning, som kan tilfredsstille det ærede Medlem ogsaa med Hensyn til Maksimum af de forsikringsmæssige Dagpenge i Arbejdsløsheds-kasserne, f. Eks. ved at gaa til en Nedsættelse af Understøttelsen efter 3die Afdeling. Det er jo muligt, og jeg indrømmer, at for Tiden betyder de ekstraordinære Understøttelser ikke meget, idet der ikke kan siges at være nogen egentlig ekstraordinær Arbejdsløshed og derfor heller ikke

kan udbetales ekstraordinær Arbejdsløsheds-understøttelse. Det er ret naturligt, at det er saaledes, thi Forholdet er jo dette, at i alle de Fag, som ikke under Krigen er blevet overbefolkede, har man i denne Sommer haft en normal Beskæftigelsesgrad. Der har været udmærket godt Arbejde i Sommer, og paa Baggrund deraf kan man vel nok sige, at der er Grund til ikke at gaa videre med den ekstraordinære Understøttelse. Man kan heller ikke tænke sig, at der, saaledes som Industrien er stillet nu for Tiden, vil blive nogen særlig stor Arbejdsløshed i den kommende Vinter. Der vil selvfølgelig blive en Del ledige Sæsonarbejdere, men dem kan der jo ikke tilkomme ekstraordinær Understøttelse, da det ikke er dem, Loven har haft til Hensigt at støtte. De maa klare sig med den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Forudsat at vi kan faa Raamaterialer, synes der ikke at skulle komme nogen stor Arbejdsløshed ad normal Vej.

Jeg tror ogsaa, at man maaske ved at gaa til en Nedsættelse af de ekstraordinære Understøttelser vil kunne faa Afdeling 3 til at virke noget mere efter den Hensigt, hvori den er vedtaget, nemlig i Retning af at støtte Nødhjælpsarbejder, saaledes at man derigennem, hvis man en Gang igen faar ekstraordinær Arbejdsløshed, maaske vil kunne komme til at give noget mere Arbejde i Stedet for Understøttelse. Jeg tror, man derigennem vil tvinge adskillige Byraad, fordi man vil faa Kasserne til at medvirke dertil, naar det viser sig, at der kan tjenes betydeligt mere ved Arbejde end ved Understøttelse. Jeg vil ogsaa erindre om, at i det Forslag, som i 1921 blev fremsat i Folketinget, var der slet ikke indført nogen Bestemmelse om Dagpenge ved ekstraordinær Understøttelse, men kun om Børneunderstøttelse for at støtte Familier med mange Børn.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa ny anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette nøje Ting.

Martin Olsen: Da jeg formoder, at den højtærede Indenrigsminister helst skulde være til Stede i Folketinget — det er han maaske allerede nu

Formanden: Ja, men den højtærede Landbrugsminister er til Stede og vil kunne svare paa Indenrigsministerens Vegne.

Martin Olsen: Naa saadan, ja, det er jo ikke ganske det samme, det maa jeg sige, men saa har jeg altsaa sluttet rigtigt,